

अथ योहिप्राप्ति शिक्षा भाष्यम्

श्री गणाधिपतये नमः

श्रीमद्गणेशं प्रणिपत्य देवान् श्रीसूर्यनारायणसुप्रसादात् ।
वक्ष्ये क्रियाया स्वरलक्षणं तद्यद्धोमकन्यापुरसूरभट्टः १
तस्माच्चत्वारिपरश्चेदहरच्चाद्युदात्तवान् ।

तस्मात् । चत्वारि । इति पदद्वयं परं सत् अहरदित्यत्र
क्रिया शब्दः आहरदित्याद्युदात्तो भवति । यथा ।
सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखम् । सासोमञ्चाहरच्चत्वारि
च । एवं पर इति किम् । सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्रः ।
यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तं वेद्यम् ।

प्रायच्छत्रिर्यवं तस्मात्तस्मै त्वैष परस्त्वसि २

त्रिः । यवम् । तस्मात् । तस्मै त्वा । एषः । एवं
परः प्रायच्छदित्यत्र अयच्छदिति पदमाद्युदात्तं स्यात्
। असि सकारान्यवर्णे परे सति । यथा । यत्रिः
प्रायच्छत्रिः । वसन्ताय प्रायच्छद्यवम् । जयान्
प्रायच्छत्तस्माज्जयाः । प्रायच्छत्तस्मादैन्द्रावैष्णवम् ।
असीति किम् । तत्प्रायच्छत्तस्मात्सहस्रदक्षिणम् ।
इन्द्राय हि स तं प्रायच्छत्तस्मै त्वा । त्वेति किम् ।
उक्थ्यं प्रायच्छत्तस्मै द्वितीयम् । स तं तस्मै प्रायच्छदेष
ते योनिः । एवं पर इति किम् । इन्द्राय वृष्णे
प्रायच्छदुग्रः । तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यगृह्णीत् । पृतना
ज्येषु ।

प्राविशत्तं प्राह तादृग्यत्सोमः प्राजनयत्तथा ।

तत्रापि क्रिया द्युच्चवत्स्यात् । यथा । मेधोश्चं

प्राविशत्तमेवावरुन्धे । तमिति किम् । तद्यवं
प्राविशत्तद्यवेरमत । एवं पर इति किम् । सो
श्वं प्राविशत् सोश्वस्य । आहत्य प्राह तादृगेव ।
तादृगिति किम् । देवमनुष्येभ्यः प्राह न पुरा । एषु
पराकृतं सर्वन्नीचमिति विज्ञेयम् । यथा । यत्सोमः
प्राजनयदग्निरग्रसत । यदिति किम् । तं सोमः
प्राजनयदग्निरग्रसत ।

प्रावेशयन्त्याददत तत्प्रायुञ्जत तेन च ३
क्रियोच्चात्रापि । यथा । तीर्थे हि ते तां
प्रावेशयन्तीर्थे स्नाति । तीति किम् । तदप्सु
प्रावेशयन्ताः । दीक्षा तपसी प्रावेशयन्नप्सु ।
यद्राष्ट्रभृद्भीराष्ट्रमाददत तद्राष्ट्रभृताम् । तदिति किम् ।
राष्ट्रमाददत यद्देवाः । छन्दसानुप्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन् ।
मिन्दाभून्मायासीत्कुम्भ्यादादस्ति स्यवपूर्वकः ।
क्रियोच्चात्रापि । यथा । यन्म आत्मनोमिन्दाभूदग्निः
। मिन्देति किम् । तदु मे पिताभूदहम् । यज्ञो
हि तस्य मायासीद्यदुक्त्थ्यः । मायेति किम् ।
अधिपतिरासीत् । सह कुम्भ्यादात् । आशीर्मे
। कुम्भ्येति किम् । यावदेवास्यास्ति तत् ।
संहितायामुच्चत्वात्तस्य ग्रहणम् । यावदेवास्ति तदेषाम्
। स्यवेति किम् । अथैतस्यैवान्तो नास्ति ।
भ आशयद्विपूर्वश्च परिभूरसि सादिगम् ४
उभयमेवाजामि । केन तदजामीति साहचर्यात् ।

तेन तदजामीति साहचर्यात् । मनसा गर्भ आशयत्
। रूपेण ह्यासां रूपमभ्यैति यद्धिरण्येन । ह्यासां
रूपमभ्यैति । हि पूर्व इति किम् । एतत्ते अग्ने
राध ऐति । विश्वतः परिभूरसि । असीति किम् ।
संहिता काले आद्युदात्तस्य सन्देहाभावात् अत्रासीति
ग्रहणम् । अर्द्धान्ते वर्तमानत्वादेतत्साहचर्यात् ।
वृत्रहन्वृत्रहासि । स्वधया कृतासि । इत्यनयोः
पदकाले उदात्ताभावाद्योतनयति इति नार्द्धान्त इति
ज्ञातव्यम् । अनेन प्रकारेण संहितोदात्तसंछिन्नमाहरदि
त्यादित्येतत्पर्यन्तं क्रिया पदम् । पदकाले आद्युदात्तं
भवतीत्युक्तम् ।

जहीन्द्रशृणुतेमान्तश्चिनुतेऽपात्मशीर्ष च ।

इन्द्रो वृत्रायेत्यनुवाके जहीति क्रियाशब्दः अन्तः
अन्तोदात्तः स्यादित्यर्थः ।

शृणुते । चिनुते । अत्रैतावपि । जहीति सोब्रवीन्मा
मे । जहीति तस्माद्विष्णुमन्वा भजति । एतदनुवाक
इति किम् । एतेन जहीति तेनाभ्यायत । अत्र
सर्वानुदात्तः । शृणुतेम हवम्मे । इममिति किम्
। शृणुतेति वाव तदब्रवीत् । यो वा अपात्मानमग्निं
चिनुतेपात्मा । यो वा अपशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपशीर्षा
। एवं पर इति किम् । यमायैनं स चिनुतेपेतेति
। एवाग्निं चिनुते हिःसायै । एषु च पदकाले
सर्वानुदात्तः

प्रोक्षितं वीक्षितायात्र आदिशब्दावुदात्तगौ ५
 प्र । वि । इमीमाववग्रहौ । अत्र पदकालेऽपि
 उदात्तगौ । न प्रोक्षितो यत् । प्रोक्षितं गोपायत
 । प्रोक्षितमिति प्र । उक्षितम् । गोपायत ।
 इकारेण किम् । आज्यं प्रोक्षणम् । वीक्षितायेति
 वि । ईक्षिताय । स्वाहा । ईक्षितेति किम् ।
 वीक्षमाणाय स्वाहा । ततो वै सो विन्दत प्रजाम् ।
 इत्यादिशब्दानामिङ्ग्योपसर्गौ च पदकाले प्युच्च एव ।
 क्वचिदुच्चः । क्वचिन्नीचः । इति विकल्पाभावादस्य
 ग्रहणं न स्यात्

चिनुतेथो सर्वं नीचं यच्छब्दात्पर इत्यपि ।
 यथा । यदूषाः पुष्ट्यामेव प्रजननेग्रिं चिनुतेथो ।
 यच्छब्दपूर्वत्वादुदात्तत्वे प्राप्तिः । चिनुतेथो इति
 सन्धिविधिनानुदात्तस्य दृश्यत्वाच्च । अत्र चिनुते इति
 पदकाले सर्वत्र नीच इतीदं वचनमारभ्यते
 संहितेन स्वरेणापि ज्ञेयश्शेषस्वरो बुधैः ६
 यथा । जरदष्टिर्यथासत् । अग्रेपश्यत् । इत्यादीना
 मुदात्तसन्धित्वादुदात्त एव । सोभवत् । सोब्रवीत्
 । तेब्रुवन् । तेस्मिन् । इत्यादि स्वरितसन्धिः ।
 पदकालेऽनुदात्त इति जानीयात् । यान्ते गच्छन् य एवं
 विद्वान् । तस्य ते ददतु येषां प्राणोसि स्वाहा ।
 यद्यावच्छब्दकौ यत्र यथाद्युच्चो यतो यदि ।
 यदा यर्हि ह्यधश्चादिराद्वादशात्क्रियोच्चभाक् ७

त्रिविधपुंस्त्रीनपुंसकसंज्ञिकः । यच्छब्दः ।
यावच्छब्दश्च । यत्र । यदा । यथा । यर्हि
। यदि । यतः । आद्युदात्तः । हि । इत्येतेषु
शब्देषु पूर्वेषु सत्सु आद्वादशात् द्वादशपदपर्यन्तमाद्युदात्तं
भवति । क्रियाशब्दः । पदमुदात्तवत् भवति ।
प्रथमः क्रिया शब्दः । उच्चवान् । कश्चिदाद्युदात्तः
। कश्चिन्मध्योदात्तः । कश्चिदन्तोदात्तश्च भवेदित्यर्थः
। यथा । यो वै देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते ।
य एवं विद्वान्रोहिणीं लक्ष्मणां पष्ठौ हीं वार्त्रघ्नीन्ददाति
। इत्याद्युदात्तः । यश्चीयते यत्सञ्चिते । इत्यादौ
मध्योदात्तः । यो वै यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं
चिनुते । अत्र चिनुत इत्यन्तोदात्तः । य एवं विद्वांस
एता आसते । य एकाष्टकायां दीक्षन्ते । यमेव प्रयुङ्क्ते
। इत्यादिसमासः । यान्प्राचीनमाग्रयणात् । ग्रहान्
गृह्णीयात् । सहस्रं वहसि येनाग्ने । येभिर्वाचम्
। यस्मा एव परोक्षं वदन्ति । येभ्यो मधुप्रधावति
। यस्मादेव योनेः । प्रजापतिः प्रजा असृजत ।
आद्युदात्ते । यस्य वा अयथा देवतम् । तस्य ते ददतु
येषां प्राणोसि स्वाहा । ते दत्तां ययोः प्राणोसि स्वाहा
। यस्मिन्वा ऋतौ पुरुषः प्रमीयते । इति यच्छब्दे
पुल्लिङ्गस्योदाहरणानि । अथ स्त्रीलिङ्गस्योदाहर्तव्यम्
। या मम तनूस्त्वय्यभूत् । या वै देवतास्सदसि ।
याभिर्वै ददासि । यां वा एषो निष्टक आहतिः ।

यस्यै वीर्येण पूर्वार्धेन । याभ्य एवैनं प्रच्यावयति ।
 यस्या एव देवताया आलभ्यते । या साञ्चाजायन्त ।
 यस्यां दिशि महीय्यसे । अथ नपुंसकस्य निर्देशात्
 । यदाग्नेयो भवति । यदेतया देवा असुराणाम् ।
 यदेव यज्ञेन नावरुन्धे । यद्द्वा मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति ।
 यदेतेनाद्ध्यवसाययति । अत्र समासे क्रियाशब्दः ।
 उदात्तवान् । यान्येवैनं भूतानि । यावदग्निहोत्रमासीत्
 । यावदेवास्यासि । यावत एव पशून् । इत्यादि ।
 यत्र यत्रैव मृत्युर्जायते । यदा ते मर्त्तः । यतः खलु वै
 यज्ञस्य । आद्युच्च इति किम् । यतः पुरोडाशः कूर्मो
 भूत्वानु प्रासर्पत् यर्हि पशुम् । यथा नागतायातिथ्यम्
 । आसीद्यदि वा तावत् । हि राजन्यो यजते ।
 सिंहीर्ह्येषा रूपं कृत्वा । ह्येष सन्मनुष्यानुपैति ।
 प्रथमाग्नीति किम् । यथा वै पुत्रः । यदेते गृह्यन्ते ।
 या प्रजाः पराबहुर्वै यो वै दे प्राण उत्तरः ।
 य एवमहर्षत् सोमः प्रयत्त्रिः प्राययद्धिमन् ८
 सोमाग्निशब्दौ चेति केचित् । अत्र एकस्मिन् द्वौद्वौ
 क्रियाशब्दावुच्चन्तौ भवेताम् । यथा । या प्रजाः परा
 भवन्तीः । बहुर्वै भवतः । यो वै देवान् ।
 यदुपांशुपात्रेण प्रथमश्च । य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठतेहः
 । यत्सोमः प्राजनयदग्निः । यत्त्रिः प्रायच्छत्त्रिः ।
 यद्धि मनसा ध्यायति तत् ।
 यन्मैत्रावरुणा यो वैसौ यथाक्षंश्च योग्निषः ।

ह्येतं विद्विर्यथानसि त्रिभवेद्यत्पुनश्चितिम् ६
यन्मैत्रावरुणं पयसा श्रीणाति । यो वै सोममप्रतिष्ठाप्य
। यथाक्षन्नापन्नं विधावति । य एवं विद्वानग्निष्टोमेन
यजते । यदा ह्येतं विभरन्त्यथ । यथानसि युक्त
आधीयते । यत्पुनश्चितिं चिनुत आहुतीनाम् ।
आयुर्वा अन्यशब्दादिस्सोमं वारुण एष ते ।
तद्यथा । अर्धिनोन्येग्रहा गृह्यन्ते । आ सोमं वहन्ति
। यदेवादस्सोममाहियमाणम् । प्रत्येव सोमंस्थापयति
। अत्रेति किम् । एवैनत्तं सोमम् । सोममाहरन् ।
यदेतेभ्यः ।

पृथिव्यै त्वेति सोमेऽपि न कुर्यात्पूर्वयापि च १०
सोमे प्रस्रुचो हरन् । अत्र किम् । द्वादशाहीने सोम
उपैति । एव पूर्वया लभते । एवैनं पूर्वया विन्दति ।
न कुर्यादिति किम् । पूर्वया छम्बद् कुर्यात् ।
वत्सञ्चाधिश्रयत्यन्तं नाववेप्रपुरोदये ।
यथा । वत्सञ्चोपावसृजति । नाववेप्रपुरोदयेदिति
किम् । अधिश्रयत्यव च हन्ति ।

अपयुष्मदाद्यावर्त्ततान्तमवर्णं आदितः ११
अप युष्मदक्रमीत् । अवर्णं आदित इति किम् ।
विह्वयामहा इति ।

नक्षोधुकश्च सा सोममद्ध्वानोग्निः पुरासभाम् ।
अग्निरमुष्मिन्देवानां त्रीणि चशकथा गवि १२
सोमोऽग्निरेवास्मा ऊर्द्ध्वा सत्यादनस्थिकेन च ।

आदित्या अमुष्मिंश्चाच्युत्पयो विश्वेऽन्वतिष्ठत् १३
 एवं पूर्वः पञ्चमपदपर्यन्तं क्रियापदमुच्चवत्स्यात् ।
 यथा । नक्षोधुको भवति नास्य रुद्रः । सा सोमं
 चाहरच्चत्वारि चाक्षराणि । अध्वानोभूवन् । अग्निः
 पुरा भवति । अव सभां रुन्धे । अग्निरमुष्मिल्लोक
 आसीत् । अग्निर्देवानां दूत आसीत् । त्रीणि च
 शतान्यसृज्यन्त । सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते
 । तत्त्वेडा गव्यैरयत् । आ इति किम् । सोम
 एवास्मै रेतो दधाति । अग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति
 । तत्पराविति किम् । सोमो वै सहस्रमविन्दत् ।
 अग्निर्देवेभ्योपाक्रामत् । कस्मात्सत्यादनस्थिकेन
 प्रजाः । कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते ।
 एवं पर इति किम् । कस्मात्सत्याद्वायत्रिया उभयतः
 । आदित्या अमुष्मिल्लोक आर्ध्रुवन्त्यहाभ्यामस्मिन्
 । देवा अमुष्मिल्लोक आर्ध्रुवन् । चरुणास्मिन् ।
 आदित्या इति किम् ।
 अमुष्मिल्लोक आर्ध्रुवंचरुणा । पौर्णमास्यां चाच्युतो
 भवति । पयो व्रतं भवति । विश्वेदेवाश्शृणुतेमं हवम्मे
 । अन्वतिष्ठत जहीति सः ।
 वान्यशब्दात्पूर्वपक्षे पूर्वेष्वापञ्चमस्तथा ।
 वाशब्दः अन्यशब्दश्च पूर्वः पूर्वपक्षे आपञ्चमः
 क्रियाशब्दः उच्चवान् स्यात् । यथा । यज्ञो वा
 वै यज्ञपतिंदुहे । अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति

। स वान्यञ्जिनीयात् । अन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति ।
 अन्योनङ्वान् भवति । अन्या यन्ति । पूर्वपक्ष इति
 किम् । अग्निचिद्वाग्निंदुहे ताम् ।
 सव्योनयज्ञोवस्वी च द्विर्निनानायतनानृणम् १४ ।
 यवं सौदासा नभोर्ध्वो रथचक्रं परासु च ।
 एवं परश्चकाराकृष्टादापञ्चमात्पूर्वं क्रियापदमुच्चभाकस्यात्
 । यथा । दक्षिणो युक्तो भवति सव्यः ।
 नान्धोर्ध्वर्युर्भवति न यज्ञः । उर्वी चासि वस्वी
 चासीत्याह । द्विर्जुहोति । द्विर्निमार्ष्टि । न प्रमायुको
 भवति । नानायतनः । पितृणामनृणो भवति ।
 तदेवतस्या अनृणम् । वसन्ताय प्रायच्छद्यवम् । ततो
 वै सो विन्दत प्रजामभि सौदासानभवत् । भ्रातृव्यानुदते
 प्रति जनिष्यमाणान्रथचक्रचितम् । चिन्वीत । एवं
 पर इति किम् । भ्रातृव्यानुदतेऽभिक्रामं जुहोति । ततो
 देवा अभवन् परासुराः ।
 संबद्धश्चान्तसान्निद्धये तुल्ययोरादिरुच्चवान् १५
 चकारज्ञापितपूर्वप्राप्तौ सत्यां तत्क्रियासंबद्धः
 क्रियाशब्द उच्चवान् । लोक ऋध्रुवन्ति त्र्यहाभ्याम्
 । प्रजातान्भ्रातृव्यानुदेय । सादृश्ययोस्समीपेऽप्यन्तः
 द्वितीयः उच्चवान् । तरति तरति । अदृशन्नदृशन् ।
 असन्निधौ चेदादिः सशब्द उच्चवान् । भवत्यात्मना
 परास्य । आसीदाध्व्यत तद्यदसुराणाम् ।
 ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति । आदिरिति किम् । भ्रातृव्यं

निगृह्णाति ।

मयति वषट्स्तृणुते तृतीषोरुन्ध एव च ।

युनक्ति प्रजापास्यस्तु पाह्यादि यजुरादि चेत् १६

अत्र क्रियाशब्दौ उच्चवन्तौ भवेताम् । यथा ।

याज्यया गमयति वषट्कारेणैवैनम् । द्वितीयेन स्तृणुते
तृतीयेन । अवाशिषो रुन्धे । अभिसुवर्गं लोकं जयति

। एवैनं युनक्ति प्रजापतिना विमुञ्चति । ईड्यश्चासि

वन्द्यश्च वाजिन् । असि यमो अस्यादित्यो अर्वन् ।

अस्यग्रे विभावसुः । अस्तु मेत्रापीत्यस्तु हीसूनु इति

। पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिम् । पाहि माद्य दिवः ।

पाहि माग्ने । आहुस्ते त्रीणि । एवमसिशब्दादिपदे

समुदायः । यजुरादिरुदात्तवद्भवतीत्युक्तम् ।

यजुरादिरिकिम् । वस्व्यसि । विष्णोः क्रमोसि ।

तदस्तु तुभ्यम् । तथा नः पाहि । प्राणं मे पाहि ।

त्रीणि त आदुर्दिवि ।

नघ्नीण्यृषभं द्वेद्वेधः क्रिया चान्यश्रुतींग्यभाक् ।

एवं पूर्वः क्रिया उच्चवती न स्यात् । यथा ।

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात् । उदाहरणानि ।

यत्पदिबद्धानुस्तरणी स्यात् । प्रमायुको यजमानः स्यात्

। यदिष्टकाश्चित्वाञ्चित्यामृषभमुपदधाति । यत्सह

सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे संभरति । इंग्यभागन्यशब्दः न

निमित्तं स्यात् । अन्यदन्यत्साम भवति ।

यथामनुर्मनुष्याश्च योदयाजीसयो यथा १७

एतानि निमित्तानि न स्युः । यथा मनुर्मनुष्याणामेवं
भवति । यथा वै मनुष्याः । यो दर्शपूर्णमासयाजी
सायंप्रातः । सेति किम् । यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्
। यो यथा देवतं न देवताभ्य आवृश्च्यते ।
शीर्ष्णादिध्रुव ऊषाश्चान्वञ्चावाज्यं पुरीष च ।
अंगारेष्वारुणो वेणोरजा वेदिः परं च यत् १८
एवं परः यदिति व्यर्थं स्यात् । यथा । यच्छीर्ष्णाशीर्
। षक्तिमान्थस्यात् । यद्ध्रुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते ।
आदिरिति किम् । यद्ध्रुव आत्मा होता । यदूषाः
पुष्ट्यामेव । यदन्वञ्चौ पुरोडाशौ । यदाज्यमप्येव
नः । यत्पुरीषमग्निमेव । यदङ्गारेषु भविष्यत् ।
यद्वारुणस्साक्षात् । यद्वेणोस्सुषिरम् । यदजा वशा
वायव्याम् । यद्वेदिर्मेध्याम् ।
उपह्यात्मनो देवानां सुवर्गाश्चाञ्च चक्षुषी ।
रुद्रो मृन्मयमूर्ध्नो हि नीचं दधाति केवलम् १९
एवं परो हि शब्दो व्यर्थं स्यात् । यथा ।
आत्माह्युपहृतानाम् । प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा । एते
हि देवानां भागधे । उपरीव हि सुवर्गो लोकः ।
ह्यश्वाद्गर्दभोश्चम् । द्वे हि चक्षुषी समान्या । सकृदिव
हि रुद्र उत्तरार्धात् । न हि मृन्मयमाहुतिमानश
औदुम्बरम् । नीचमनुदात्तमिति किम् ।
यथा पूर्वमभिजयति । यावत्मूत संवपति । तेषु
वा एष सोमं दधाति । केवलमिति किम् ।

यथ्स्तोमभागा उपदधाति ।
 चित्यामन्याञ्च नान्याञ्च पुरस्तादन्यां यदीतरम् ।
 तस्य चित्यामन्यामुपदध्यात् ।
 नान्यामुत्तरामिष्टकामुपदध्यात् । नान्यामाहुतिं
 पुरस्ताञ्जुह्यात् ।
 पुरस्तादन्याः प्रतीचीरुपदधाति । यदीतरमुभयेनैव ।
 नेति किम् । उभयमेवाजामि ।
 घार्यारभ्यापितन्मद्ध्ये तच्छब्देऽनीचके स्थिते २०
 संख्याशब्देऽप्यनेदन्ते सान्निध्यं नैकमष्टकम् ।
 निमित्तक्रियाशब्दयोर्मद्ध्य इति शब्दादिके
 स्थिते सति नोच्चस्स्यात् । यदाघार आत्मा
 पशुराघारमाघार्य । यच्चित्रापूर्णमासो मुखतः ।
 आ इति किम् । यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते
 । अत्र व्याहृत्यानामुच्चत्वम् । यदन्तरिक्षन्तदु
 मे पिताभूत् । यत्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन ।
 यद्द्वादशकपालस्तेन वैश्वानरात् । या वेवदेवानां
 हरीताभ्याम् । यास्तूपरा उभय्यो वाव । याः प्रथमा
 यज्ञम् । यच्चतुर्थमहस्तस्मिन् । यद्द्वादशोद्यामम्
 । यन्नवकपालस्त्रिवृतैवास्मिन् । वारे वृतं ह्यस्यै
 तृतीयं ब्रह्महत्यायै । अनीचक इति किम् ।
 तज्जघन्यामनुस्तरणीं कुरुते । य एवं विद्वांसश्चतूरात्रेण
 यजते । य एवं विद्वांसस्त्रयस्त्रिंशदहमासते ।
 अनेदन्त इति किम् । यत्तृतीये संवत्सरेऽभिजिता

यजते । यच्चतुर्थेहन्नाग्रयणो गृह्यते । यदेकस्मिन्
यूपे द्वे रशने । अनेकमिति किम् । एकहायनादेनः
करोति । पिंगलयैकहायन्या सोमं क्रीणाति । एकस्य
प्रथमशब्दः पर्यायपदत्वात् तच्छब्दव्यवहितं वर्जयित्वा
। यो वा अग्निं चितं प्रथमः पशुरधि । नाष्टकमिति
किम् । यदाग्नेयोष्टाकपालोमावास्यायां भवति ।
असान्निध्यमिति किम् । ये केशिनः प्रथमास्सत्रमासत
। यदप्रतिरथं द्वितीयो होता । छन्दो यद्द्वादशकपालो
भवति । यस्यै वीर्येणोभयोः ।

ननु यदश्विभ्यां पूष्ण इत्यत्र दूरादपि कथमुच्चत्वम् ।
एकयजुष्वादिति ब्रूमः ।

अपूर्वेऽपि क्रिया नित्यमित्याद्यन्ययजुःस्थितम् २१
यथा । यदक्षिणा पितृभ्यो निधुवेत् । नित्य इति किम्
। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रम् । दूतं वृणीमह इत्यन्वाह
। यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनत् । यददाभ्य उपनद्धस्य
। यत्रैधातवीयम् । यस्य प्रतिष्ठावतीः पश्चात्प्रत्येव
तिष्ठति । पश्चात्सृष्ट ह्येकादशानूयाजान् यजति ।
वैश्वानरं हि देवतयायुः ।

त्रैष्टुभो हि राजन्योऽप्सु भस्म । यावानेवाग्निस्तं युनक्ति
। यन्मरुत्वतीया उदेव प्रथमेन । येन केन च स्तृणुत
इति च ।

न हि स तं हि ते तां हि तस्य माया हि तत्तथा ।
यान्ते गच्छन्तु यस्तस्यां यत्तद्येषां हि चात्र हि २२

यो यक्ष्ये यस्यैवं यत्तं यावानेव यडित्यपि ।
 अत्र तच्छब्दादिव्यवेतत्वाद्दुच्चनिषेधे सति प्रतिप्रसवार्थोयं
 नकारः । यथा । त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छत् । तीर्थे
 हि ते तां प्रावेशयन् । यज्ञो हि तस्य मायासीत् ।
 मायेति किम् । वायुर्हि तस्य पवयिता । हि तद्वेद ।
 यान्ते गच्छन् य एवम् । यस्तस्यान्दिशि । यत्तद्वित्तं
 वेद्यम् । येषां ह्येष भागः । यो यक्ष्य इत्युक्त्वा ।
 यस्यैवं विदुषोदाभ्यो गृह्यते । यत्तन्दक्षिणाभिर्नराधयत्
 । यावानेव यज्ञस्तमन्ततः । ये यज्ञपतिं वर्द्धानि त्याह
 । इत्याद्येकयजुरन्तः पातित्वाभावाच्च ।
 तत्स्वरसूचनार्थं हि बालानामिति वर्णितः २३
 योहिभाष्यं संपूर्णम्

Reference:

Yohi Prāpti Mūlam, Staats-Universitaets Bibliothek, Hamburg, Germany, Grantha script on palm leaves, 2 folios, Palm-leaf bundle III 8/133, pp. 22-23, 23 verses.

Yohi Bhāṣya, Staats-Universitaets Bibliothek, Hamburg, Germany, Grantha script on palm leaves, 5 folios, Palm-leaf bundle III 8/133, pp. 161-170.

Yohi Bhāṣya, Government Oriental Library, Mysore, Telugu script on palm leaves, 8 folios, #144 (10).

Yohi Bhāṣya, Deccan College Library, Pune, #9814, Devanagari script on paper, 5 folios (<http://ihg.cdacb.in/>).

Yohi Bhāṣya, Government Oriental Manuscript Library, Chennai, #861, Grantha script on palm leaves, 3 folios (<http://ihg.cdacb.in/>).

Yohi Bhāṣya, Government Oriental Manuscript Library, Chennai, #991, Telugu script on palm leaves, 13 folios (<http://ihg.cdacb.in/>).

Yohi Bhāṣya, Sri Venkateswara University Oriental Research Institute Library, Tirupati, Manuscript #4446d, 11 folios, Grantha script on palm leaves (<http://ihg.cdacb.in/>).

Yohi Bhāṣya, Vishveshvaranand Vedic Research Institute, Hoshiarpur, Man-